

Zaharija

¹ Osmoga mjeseca druge godine Darijeve, dođe rijeè Gospodnja proroku Zahariji sinu Varahije sina Idova govoreæi: ² Gospod se vrlo razgnjevi na oce vaše. ³ Zato im reci: ovako veli Gospod nad vojskama: vratite se k meni, govori Gospod nad vojskama, i ja æu se vratiti k vama, veli Gospod nad vojskama. ⁴ Ne budite kao oci vaši, kojima vikahu preðašnji proroci govoreæi: ovako veli Gospod nad vojskama: vratite se sa zlijeh putova svojih i od zlijeh djela svojih; ali ne poslušashe niti paziše na me, govori Gospod. ⁵ Oci vaši gdje su? i ti proroci žive li do vijeka? ⁶ Ali rijeèi moje i uredbe moje koje zapovijedah slugama svojim prorocima ne stigoše li oce vaše? te se oni obratiše i rekoše: kako Gospod nad vojskama bješe namislio uèiniti nam prema putovima našim i po djelima našim, tako nam uèini. ⁷ Dvadeset èetvrtoga dana jedanaestoga mjeseca, a to je mjesec Savat, druge godine Darijeve, dođe rijeè Gospodnja proroku Zahariji sinu Varahije sina Idova govoreæi: ⁸ Vidjeh noæu, a to èovjek jahaše na konju riðu, i stajaše meðu mirtama koje bijahu u dolu, a za njim bijahu konji riði, šareni i bijeli. ⁹ I rekoh: što je ovo, gospodaru moj? A anđeo koji govoraše sa mnom reèe mi: ja æu ti pokazati što je ovo. ¹⁰ Tada èovjek koji stajaše meðu mirtama progovori i reèe: ovo su koje posla

Gospod da oblaze zemlju. ¹¹ I oni progovoriše anđelu Gospodnjemu koji stajaše među mirtama, i rekoše: mi obidosmo zemlju, i gle, sva zemlja poèiva i mirna je. ¹² Tada anđeo Gospodnji odgovori i reèe: Gospode nad vojskama, kad æeš se veæ smilovati Jerusalimu i gradovima Judinijem, na koje se gnjeviš veæ sedamdeset godina? ¹³ A Gospod odgovori anđelu koji govoraše sa mnom, dobrijem rijeèima, milijem rijeèima. ¹⁴ I reèe mi anđeo koji govoraše sa mnom: vièi i reci: ovako veli Gospod nad vojskama: revnujem za Jerusalim i za Sion veoma. ¹⁵ I gnjevim se silno na narode bezbrižne, jer se malo razgnjevih a oni pomogoše na zlo. ¹⁶ Zato ovako veli Gospod: obratih se k Jerusalimu milošæu, dom æe se moj opet sazidati u njemu, govori Gospod nad vojskama, i uže æe se zategnuti preko Jerusalima. ¹⁷ Još vièi i reci: ovako veli Gospod nad vojskama: opet æe gradovi moji obilovati dobrom, i Gospod æe opet utješiti Sion i opet æe izabrati Jerusalim. ¹⁸ Tada podigoh oèi svoje i vidjeh, i gle, èetiri roga. ¹⁹ I rekoh anđelu koji govoraše sa mnom: što je to? A on mi reèe: to su rogovi koji razmetnuše Judu, Izrailja i Jerusalim. ²⁰ Potom pokaza mi Gospod èetiri kovaèa. ²¹ I rekoh: šta su ti došli da rade? A on odgovori i reèe: ono su rogovi koji razmetnuše Judu da niko ne podiže glave; a ovi dođoše da ih uplaše, da odbiju rogove narodima, koji podigoše rog na zemlju Judinu da je razmetnu.

2

¹ Opet podigoh oèi svoje i vidjeh, i gle, èovjek,

i u ruci mu uže mjeraèko. ² I rekoh: kuda ideš? A on mi reèe: da izmjerim Jerusalem da vidim kolika mu je širina i kolika mu je dužina. ³ I gle, anđeo koji govoraše sa mnom izide, i drugi anđeo izide mu na susret. ⁴ I reèe mu: trèi, govori onom mladiaèu i reci: Jerusalimljani æe se naseliti po selima radi mnoštva ljudi i stoke što æe biti u njemu. ⁵ I ja æu mu, govori Gospod, biti zid ognjen unaokolo i biaèu za slavu usred njega. ⁶ Ej, ej, bježite iz zemlje sjeverne, govori Gospod, jer vas razasuh u èetiri vjetra nebeska, govori Gospod. ⁷ Ej Sione, koji sjediš kod kæeri Vavilonske, izbavi se. ⁸ Jer ovako veli Gospod nad vojskama: za slavom posla me k narodima, koji vas oplijeniše; jer ko tièe u vas, tièe u zjenicu oka njegovu. ⁹ Jer evo ja æu mahnuti rukom svojom na njih, i biaèe plijen slugama svojim, i poznaæete da me je poslao Gospod nad vojskama. ¹⁰ Pjevaj i veseli se, kæeri Sionska, jer evo ja idem i nastavaæu usred tebe, govori Gospod. ¹¹ I mnogi æe se narodi priljepiti ka Gospodu u taj dan, i biaèe mi narod, i ja æu nastavati usred tebe, i poznaæeš da me je poslao k tebi Gospod nad vojskama. ¹² I Gospod æe naslijediti Judu, svoj dio, u zemlji svetoj, i opet æe izabrati Jerusalem. ¹³ Neka muèi svako tijelo pred Gospodom, jer usta iz svetoga stana svojega.

3

¹ Poslije mi pokaza Isusa poglavara sveštienièkoga, koji stajaše pred anđelom Gospodnjim, i Sotonu, koji mu stajaše s desne strane da ga pre. ² A Gospod reèe Sotoni:

Gospod da te ukori, Sotono, Gospod da te ukori, koji izabra Jerusalem. Nije li on glavnja istrgnuta iz ognja? ³ A Isus bijaše obuèen u haljine prljave, i stajaše pred anđelom. ⁴ A on progovori i reèe onima koji stajahu pred njim: skinite s njega te prljave haljine. I reèe mu: vidi, uzeh s tebe bezakonje tvoje, i obukoh ti nove haljine. ⁵ I rekoh: neka mu metnu èistu kapu na glavu. I metnuše mu èistu kapu na glavu, i obukoše mu haljine; a anđeo Gospodnji stajaše. ⁶ I anđeo Gospodnji zasvjedoèi Isusu govoreæi: ⁷ Ovako veli Gospod nad vojskama: ako uzideš mojim putovima, i ako uzdržiš što sam naredio da se drži, tada æeš ti suditi domu mojemu i èuvaæeš trijemove moje, i daæu ti da hodiš meðu ovima što stoje. ⁸ Èuj, Isuse poglavaru sveštenieki, ti i drugovi tvoji što sjede pred tobom, jer su ti ljudi èudo; evo, ja æu dovesti slugu svojega, klicu. ⁹ Jer gle, kamen koji metnuh pred Isusa, na tom je jednom kamenu sedam oèiju; gle, ja æu ga otesati, govori Gospod nad vojskama, i uzeæu bezakonje te zemlje u jedan dan. ¹⁰ U taj dan, govori Gospod nad vojskama, zvaæete svaki bližnjega svojega pod vinovu lozu i pod smokvu.

4

¹ Potom vrati se anđeo koji mi govoraše, i probudi me kao èovjeka koji se budi oda sna. ² I reèe mi: šta vidiš? A ja rekoh: vidim, eto svijeænjak sav od zlata, i gore na njemu èaša, i sedam žižaka njegovijeh na njemu, i sedam lijevaka za sedam žižaka što su gore na njemu,

³ I dvije masline uza nj, jedna s desne strane èaši a jedna s lijeve. ⁴ I progovorih anđelu koji govoraše sa mnom, i rekoh: što je to, gospodaru moj? ⁵ A anđeo koji govoraše sa mnom odgovori i reèe mi: zar ne znaš što je to? I rekoh: ne, gospodaru moj. ⁶ A on odgovori i reèe mi govoreæi: to je rijeè Gospodnja Zorovavelju: ne silom ni krjepošæu nego duhom mojim, veli Gospod nad vojskama. ⁷ Što si ti, goro velika, pred Zorovaveljem? ravnica; i on æe iznijeti najviši kamen, s usklikima: milost, milost njemu. ⁸ I dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: ⁹ Ruke Zorovaveljeve osnovaše ovaj dom, ruke æe njegove i dovršiti, i poznaæeš da me je Gospod nad vojskama poslao k vama. ¹⁰ Jer ko je prezreo dan malijeh stvari? jer æe se radovati kad vide kamen mjeraèki u ruci Zorovavelju onijeh sedam oèiju Gospodnjih koje prelaze svu zemlju. ¹¹ Tada odgovarajuæi rekoh mu: što su one dvije masline s desne strane svijeænjaku i s lijeve? ¹² I opet progovorih i rekoh mu: što su one dvije granèice maslinove, što su meðu dva lijevka zlatna, koji toèe zlato? ¹³ I reèe mi govoreæi: zar ne znaš što je to? A ja rekoh: ne, gospodaru moj. ¹⁴ Tada reèe: to su dvije masline koje stoje kod Gospoda sve zemlje.

5

¹ Potom opet podigoh oèi svoje i vidjeh, a to knjiga leæaše. ² I on mi reèe: šta vidiš? A ja rekoh: vidim knjigu gdje leti, dužina joj dvadeset lakata a širina deset lakata. ³ Tada mi reèe: to je prokletstvo koje izađe na svu zemlju, jer svaki

koji krade istrijebiæe se po njoj s jedne strane, i koji se god kune krivo istrijebiæe se po njoj s druge strane. ⁴ Ja æu je pustiti, govori Gospod nad vojskama, te æe doæi na kuæu lupežu i na kuæu onome koji se kune mojim imenom krivo, i stajaæe mu usred kuæe i satræe je, i drvlje joj i kamenje. ⁵ Potom izide anðeo koji govoraše sa mnom, i reèe mi: podigni oèi svoje i vidi šta je ovo što izlazi. ⁶ A ja rekoh: šta je? A on reèe: to je efa što izlazi. I reèe: to im je oko po svoj zemlji. ⁷ I gle, podizaše se talanat olova, i jedna žena sjeðaše usred efe. ⁸ I on reèe: to je bezbožnost. I vrže je usred efe, i vrže onaj komad olova ozgo na ždrijelo joj. ⁹ I podigoh oèi svoje i vidjeh, a to dvije žene izlažahu, i vjetar im bijaše pod krilima, a krila im bijahu kao u rode, i digoše efu meðu zemlju i nebo. ¹⁰ I rekoh anðelu koji govoraše sa mnom: kuda one nose efu? ¹¹ A on mi reèe: da joj naèine kuæu u zemlji Senaru; i ondje æe se namjestiti i postaviti na svoje podnožje.

6

¹ Potom opet podigoh oèi svoje, i vidjeh, a to èetvora kola izlažahu između dvije gore, a te gore bijahu od mjedi. ² U prvijem kolima bjehu konji riði, a u drugim kolima konji vrani, ³ A u treæim kolima konji bijeli, a u èetvrtijem kolima konji šareni, jaki. ⁴ I progovoriv rekoh anðelu koji govoraše sa mnom: šta je to, gospodaru moj? ⁵ A anðeo odgovori i reèe mi: to su èetiri vjetra nebeska, koji izlaze ispred Gospoda

sve zemlje, gdje stajaše. ⁶ Konji vrani što su u jednijem, oni idu u sjevernu zemlju; a bijeli idu za njima; a šareni idu u zemlju južnu. ⁷ I jaki izašavši šæahu da idu i prolaze zemlju; i reèe: idite, prolazite zemlju. I stadoše prolaziti zemlju. ⁸ Tada me zovnu, i reèe mi: vidi, koji otidoše u zemlju sjevernu, umiriše duh moj u zemlji sjevernoj. ⁹ Potom mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: ¹⁰ Uzmi od roblja, od Heldaja i od Tovije i od Jedaje, koji dođoše iz Vavilonske, pa dođi istoga dana i uđi u dom Josije sina Sofonijina. ¹¹ Uzmi srebra i zlata, i naèini vijence, i metni na glavu Isusu sinu Josedekovu, poglavaru sveštenuèkom, ¹² I reci mu govoreæi: ovako veli Gospod nad vojskama: evo èovjeka, kojemu je ime klica, koja æe klijati s mjesta svoga i sagradiæe crkvu Gospodnju. ¹³ Jer æe on sagraditi crkvu Gospodnju, i nosiæe slavu, i sjedjeæe i vladati na svom prijestolu, i biæe sveštenik na prijestolu svom, i svjet mirni biæe meðu objema. ¹⁴ I vijenci neka budu Elemu i Toviji i Jedaji i Henu sinu Sofonijinu za spomen u crkvi Gospodnjoj. ¹⁵ I koji su daleko, doæi æe i gradiæe crkvu Gospodnju, i poznaæete da me je Gospod nad vojskama poslao k vama. I to æe biti ako uzaslušate glas Gospoda Boga svojega.

7

¹ Potom èetvrte godine cara Darija dođe rijeè Gospodnja Zahariji èetvrtoga dana devetoga mjeseca, Hasleva, ² Kad poslaše u dom Božji Sarasara i Regemeleha i ljude svoje da mole Gospoda, ³ I da govore sveštenicima, koji bijahu

u domu Gospoda nad vojskama, i prorocima, i reku: hoæemo li plakati petoga mjeseca odvajajuæi se, kako èinismo veæ toliko godina? ⁴ I dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: ⁵ Kaži svemu narodu zemaljskom i sveštenicima, i reci: kad postiste i tužiste petoga i sedmoga mjeseca za sedamdeset godina, eda li meni postiste? ⁶ A kad jedete i pijete, ne jedete li i ne pijete li sami? ⁷ Nijesu li to rijeèi koje je Gospod proglasio preko predašnjih proroka, kad Jerusalem bijaše naseljen i miran i gradovi njegovi oko njega, i kad bijaše naseljen južni kraj i ravnica? ⁸ Dođe rijeè Gospodnja Zahariji govoreæi: ⁹ Ovako govori Gospod nad vojskama: sudite pravo i budite milostivi i žalostivi jedan drugom. ¹⁰ I ne èinite krivo udovici ni siroti, inostrancu ni siromahu, i ne mislite zlo jedan drugom u srcu svom. ¹¹ Ali ne htješe slušati, i uzmakoše ramenom natrag, i zatiskoše uši svoje da ne èuju. ¹² I srcem svojim otvrdnuše kao dijamanat da ne èuju zakona i rijeèi koje sla Gospod nad vojskama duhom svojim preko proroka predašnjih; zato dođe velik gnjev od Gospoda nad vojskama. ¹³ Zato kao što on vika a oni ne slušaše, tako i oni vikaše a ja ih ne slušah, govori Gospod nad vojskama. ¹⁴ Nego ih razmetnuh vihorom po svijem narodima, kojih ne poznašæe, i zemlja opustje iza njih da niko u nju ne dohođaše niti se iz nje vraæaše, i obratiše milu zemlju u pustoš.

8

¹ Opet dođe rijeè Gospoda nad vojskama govoreæi: ² Ovako veli Gospod nad vojskama:

revnujem za Sion velikom revnošæu, i velikim gnjevom revnujem za nj. ³ Ovako veli Gospod: vratih se u Sion i naselih se usred Jerusalima, i Jerusalem æe se zvati grad istiniti, i gora Gospoda nad vojskama sveta gora. ⁴ Ovako veli Gospod nad vojskama: opet æe sjedjeti starci i starice po ulicama Jerusalimskim, svatko sa štakom u ruci od velike starosti. ⁵ I ulice æe gradske biti pune djetiaæa i djevojaka, koje æe se igrati po ulicama. ⁶ Ovako veli Gospod nad vojskama: ako je èudno u oèima ostatku toga naroda u ovo vrijeme, eda li æe biti èudno i u mojim oèima? govori Gospod nad vojskama. ⁷ Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, ja æu izbaviti svoj narod iz zemlje istoène i iz zemlje zapadne. ⁸ I dovešæu ih, i oni æe nastavati usred Jerusalima, i biæe mi narod i ja æu im biti Bog, istinom i pravdom. ⁹ Ovako veli Gospod nad vojskama: neka vam se ukrijepe ruke koji slušate u ovo vrijeme ove rijeèi iz usta proroèkih od dana kad se osnova dom Gospoda nad vojskama da se sazida crkva. ¹⁰ Jer prije tjih dana ne bješe plate ni za èovjeka ni za živinèe, niti bješe mira od neprijatelja ni onome koji odlažaše ni onome koji dolazaše, i pustih sve ljude jednoga na drugoga. ¹¹ A sada neæu biti kao prije ostatku toga naroda, govori Gospod nad vojskama. ¹² Nego æe usjev biti miran, vinova æe loza nositi plod svoj, i zemlja æe rađati rod svoj, i nebo æe davati rosu svoju; i sve æu to dati u našljedstvo ostatku toga naroda. ¹³ I kao što bijaste uklin meðu narodima, dome Judin i dome Izrailjev, tako æu

vas izbaviti te æete biti blagoslov; ne bojte se, neka vam se okrijepe ruke. ¹⁴ Jer ovako veli Gospod nad vojskama: kao što vam namislih zlo uèiniti, kad me razgnjeviše oci vaši, veli Gospod nad vojskama, i ne raskajah se, ¹⁵ Tako opet u ove dane namislih da dobro èinim Jerusalimu i domu Judinu; ne bojte se. ¹⁶ Ovo je što treba da èinite: govorite istinu jedan drugom, sudite pravo i mirno na vratima svojim; ¹⁷ I ne mislite jedan drugome zlo u srcu svom, i ne ljubite krive zakletve, jer na sve to mrzim, govori Gospod. ¹⁸ Potom dođe mi rijeè Gospoda nad vojskama govoreæi: ¹⁹ Ovako veli Gospod nad vojskama: post èetvrtoga mjeseca, i post petoga i post sedmoga i post desetoga obratiæe se domu Judinu u radost i veselje i u praznike vesele; ali ljubite istinu i mir. ²⁰ Ovako veli Gospod nad vojskama: još æe dolaziti narodi i stanovnici mnogih gradova; ²¹ Dolaziæe stanovnici jednoga u drugi govoreæi: hajdemo da se molimo Gospodu i da tražimo Gospoda nad vojskama; idem i ja. ²² Tako æe doæi mnogi narodi i silni narodi da traže Gospoda nad vojskama u Jerusalimu i da se mole Gospodu. ²³ Ovako veli Gospod nad vojskama: u to æe vrijeme deset ljudi od svijeh jezika narodnijeh uhvatiti jednoga Judejca za skut govoreæi: idemo s vama, jer èujemo da je Bog s vama.

9

¹ Breme rijeèi Gospodnje zemlji Adrahu i Damasku, gdje æe poèinuti, jer je Gospodnje oko na ljudima i na svijem plemenima Izrailjevijem.

² I Emat æe zahvatiti, i Tir i Sidon, ako i jesu veoma mudri, ³ I Tir sagradi sebi grad, i sabra srebra kao praha, i zlata kao kala po putu. ⁴ Gle, Gospod æe ga otjerati, i vræi æe u more silu njegovu, i on æe ognjem izgorjeti. ⁵ Askalon æe vidjeti i uplašæe se, i Gaza æe se vrlo uzmuèiti, i Akaron, što ga osramoti nadanje njegovo, i poginuæe car u Gazi; i Askalon se neæe naseliti. ⁶ I u Azotu æe sjedjeti tuðin, i ponos æu Filistejski zatrti. ⁷ I ukloniæu krv njihovu od usta njihovijeh, i gadove njihove iz zuba njihovijeh, i ko ostane biæe i on Boga našega, i biæe kao poglavar u Judi, a Akaron kao Jevusejac. ⁸ I postaviæu oko kod doma svojega suprot vojsci, suprot onima koji odlaze i dolaze, i nastojnik neæe više prolaziti kroz njih, jer sada pogledah svojim oèima. ⁹ Raduj se mnogo, kæeri Sionska, podvikuj, kæeri Jerusalimska; evo, car tvoj ide k tebi, pravedan je i spasava, krotak i jaše na magarcu, i na magaretu, mladetu magarièinu. ¹⁰ Jer æu istrijebiti iz Jefrema kola i iz Jerusalima konje; i istrijebiæe se luk ubojiti; i on æe kazivati mir narodima, i vlast æe mu biti od mora do mora i od rijeke do krajeva zemaljskih. ¹¹ A ti, za krv zavjeta tvojega pustih sužnje tvoje iz jame, gdje nema vode. ¹² Vratite se ka gradu, sužnji, koji se nadate, još ti i danas javljam da æu ti platiti dvojinom. ¹³ Jer zapeh sebi Judu kao luk, i napunih Jefrema, i podigoh sinove tvoje, Sione, na sinove tvoje, Javane, i uèinih te da si kao maè junaèki. ¹⁴ I Gospod æe se pokazati nad njima, i strijela æe njegova izaæi kao munja, i Gospod æe

Gospod zatrubiti u trubu i poæi æe s vihorima južnijem. ¹⁵ Gospod nad vojskama zaklanjaæe ih, i oni æe jesti pogazivši kamenje iz praæe, i piæe podvikujuæi kao od vina, i biæe puni kao èaša, kao uglovi od oltara. ¹⁶ I Gospod Bog njihov izbaviæe ih u taj dan kao stado svojega naroda, jer æe se kamenje u vijencu podignuti u zemlji njegovoj. ¹⁷ Jer koliko æe biti dobro njegovo i kolika ljepota njegova! od žita æe rasti momci a od slatkoga vina djevojke.

10

¹ Ištite od Gospoda dažda u vrijeme poznoga dažda, Gospod æe pustiti munje, i daæe vam izobila dažda i svakome trave u polju. ² Jer likovi govore ništavilo i vraæi vide laž i govore zaludne sne, tješe taštinom; zato otidoše kao stado, i ojadiše se, jer ne bješe pastira. ³ Gnjev se moj raspali na pastire, i pokarah jarce; jer Gospod nad vojskama obide stado svoje, dom Judin, i uèini da su mu kao konj okiæen za boj. ⁴ Od njega je ugao, od njega kolje, od njega luk ubojiti, od njega izlazi i svaki nastojnik. ⁵ I oni æe biti kao junaci, gaziæe u boju kao blato po ulicama, i biæe se, jer je Gospod s njima, i koji jašu na konjma osramotiæe se. ⁶ I ukrijepiæu dom Judin, i dom æu Josifov spasti, i dovešæu ih natrag, jer mi ih je žao, i biæe kao da ih nijesam odbacio, jer sam ja Gospod Bog njihov i uslišiæu ih. ⁷ I oni od Jefrema biæe kao junak, i srce æe im biti veselo kao od vina, i sinovi njihovi vidjeæe i veseliæe se, i srce æe im se radovati o Gospodu. ⁸ Zazviždaæu im i sabraæu ih, jer

æu ih izbaviti, i oni æ se umnožiti kao što su se bili umnožili. ⁹ I rasijaæu ih meðu narode da se u daljnjem mjestima opominju mene, i živeæi sa sinovima svojim da se vrate. ¹⁰ I dovešæu ih natrag iz zemlje Misirske, i sabraæu ih iz Asirske, i dovešæu ih u zemlju Galadsku i na Livan; i neæe im biti dosta mjesta. ¹¹ I od tjeskobe æe prijeæi preko mora, i razbiæe vale u moru, i sve æe dubine rijeci presahnuti, i oboriæe se ponos Asirski i palica æe se Misirska uzeti. ¹² I ukrijepiæu ih Gospodom, i oni æe hoditi u ime njegovo, govori Gospod.

11

¹ Otvori, Livane, vrata svoja, i oganj neka proždre kedre tvoje. ² Ridaj, jelo, jer pade kedar, jer krasnici propadoše; ridajte, hrastovi Vasanski, jer se posijeèe šuma ograđena. ³ Stoji jauk pastira, jer se zatr slava njihova; stoji rika lavova, jer se opustoši ponos Jordanski. ⁴ Ovako veli Gospod Bog moj: pasi ovce klanice, ⁵ Koje ubijaju oni koji ih drže, niti ih ko krivi, i koji ih prodaju govore: blagosloven da je Gospod, obogatih se; i koji ih pasu, nijedan ih ne žali. ⁶ Zato neæu više žaliti stanovnika zemaljskih, govori Gospod, nego æu evo predati jednoga drugome u ruke i u ruke caru njihovu, i oni æe potrti zemlju a ja je neæu izbaviti iz ruku njihovijeh. ⁷ I pasoh ovce klanice, nevoljne od stada, i uzev dva štapa nazvah jedan blagost, a drugi nazvah sveza, i pasoh stado. ⁸ I pogubih tri pastira za mjesec dana, jer se duša moja ljuæaše na njih, i duša njihova mržaše na me. ⁹ I rekoh:

neæu vas više pasti; koja pogine neka pogine, i koja propadne neka propadne, i koje ostanu neka jedu meso jedna drugoj. ¹⁰ I uzeh svoj štap, blagost, i slomih ga da ukinem zavjet svoj koji uèinih sa svijem narodima. ¹¹ I ukide se onoga dana, i nevoljni od stada, koji gledahu na me, poznaše doista da bješe rijeè Gospodnja. ¹² I rekoh im: ako vam je drago, dajte mi moju platu; ako li nije, nemojte; i izmjeriše mi platu, trideset srebrnika. ¹³ I reèe mi Gospod: baci lonèaru tu èasnu cijenu kojom me precijeniše. I uzev trideset srebrnika bacih ih u dom Gospodnji lonèaru. ¹⁴ Potom slomih drugi štap svoj, svezu, da ukinem bratstvo između Jude i Izrailja. ¹⁵ I Gospod mi reèe: uzmi jošte opravu bezumna pastira. ¹⁶ Jer evo ja æu podignuti pastira u zemlji, koji neæe obilaziti one koja gine, neæe tražiti nejake, niti æe lijeèiti ranjene, niti æe nositi sustale, nego æe jesti meso od pretilijeh, i papke æe im kidati. ¹⁷ Teško pastiru nikakom, koji ostavlja stado! Maè mu je nad mišicom i nad desnijem okom; mišica æe mu usahnuti i desno æe mu oko potamnjeti.

12

¹ Breme rijeèi Gospodnje za Izrailja. Govori Gospod, koji je razapeo nebesa i osnovao zemlju, i stvorio èovjeku duh koji je u njemu: ² Evo, ja æu uèiniti Jerusalem èašom za opijanje svijem narodima unaokolo, koji æe opsjesti Jerusalem ratujuæi na Judu. ³ I u taj æu dan uèiniti Jerusalem teškim kamenom svijem narodima; koji ga god htjedbudu dignuti, satræe se, ako

bi se i svi narodi zemaljski sabrali na nj. ⁴ U taj æu dan, govori Gospod, uèiniti da svi konji budu plašljivi i svi konjanici bezumni; i otvoriæu oèi svoje na dom Judin, i oslijepiæu sve konje narodima. ⁵ Te æe govoriti glavari Judini u srcu svom: jaki su mi stanovnici Jerusalimski Gospodom nad vojskama, Bogom svojim. ⁶ U onaj æu dan uèiniti da glavari Judini budu kao ognjište u drvima i kao luè zapaljen u snopovima, te æe proždrijeti i nadesno i nalijevo sve narode unaokolo, a Jerusalem æe još ostati na svom mjestu, u Jerusalimu. ⁷ I Gospod æe saèuvati šatore Judine najprije, da se ne diže nad Judom slava doma Davidova i slava stanovnika Jerusalimskih. ⁸ U onaj æe dan Gospod zaklanjati stanovnike Jerusalimske, i najslabiji meðu njima biæe u taj dan kao David, i dom æe Davidov biti kao Bog, kao anðeo Gospodnji pred njima. ⁹ I u taj dan tražiæu da istrijebim sve narode koji doðu na Jerusalem; ¹⁰ I izliæu na dom Davidov i na stanovnike Jerusalimske duh milosti i molitava, i pogledaæe na mene kojega probodoše; i plakaæe za njim kao za jedincem, i tužiæe za njim kao za prvencem. ¹¹ U ono æe vrijeme biti tužnjava velika u Jerusalimu kao tužnjava u Adadrimonu u polju Megidonskom. ¹² I tužiæe zemlja, svaka porodica napose; porodica doma Davidova napose, i žene njihove napose; porodica doma Natanova napose, i žene njihove napose; ¹³ Porodica doma Levijeva napose, i žene njihove napose; porodica Semejeva napose, i žene njihove napose; ¹⁴ Sve ostale porodice,

svaka napose, i žene njihove napose.

13

¹ U taj æe dan biti otvoren izvor domu Davidovu i stanovnicima Jerusalimskim za grijeh i za neèistotu. ² I u taj æeu dan, govori Gospod nad vojskama, istrijebiti iz zemlje imena idolima da se više ne spominju, i proroke i neèisti duh ukloniæu iz zemlje. ³ I ako ko još usprorokuje, reæi æe mu otac njegov i mati njegova, koji ga rodiše: neæeš biti živ, jer si govorio laž u ime Gospodnje. I otac æe ga njegov i mati njegova, koji ga rodiše, probosti, što prorokova. ⁴ I u taj æe se dan stidjeti proroci svaki svoje utvare, kad bi prorokovao, i neæe se ogrtati plaštem od kostrijeti da bi lagali. ⁵ Nego æe svaki reæi: nijesam prorok, ratar sam, jer me èovjek najmi od mladosti moje. ⁶ I ako mu ko reèe: kake su ti to rane na ruku? on æe odgovoriti: dopadoh ih u kuæi prijatelja svojih. ⁷ Maèu, ustani na pastira mojega i na èovjeka druga mojega, govori Gospod nad vojskama, udari pastira, i ovce æe se razbjeæi, ali æeu okrenuti ruku svoju k malima. ⁸ I u svoj zemlji, govori Gospod, dva æe se dijela istrijebiti u njoj i poginuti, a treæi æe ostati u njoj; ⁹ I tu æeu treæinu metnuti u oganj, i pretopiæu ih kako se pretapa srebro, i okušaæu ih kako se kuša zlato; oni æe prizvati ime moje, i ja æeu im se odazvati i reæi æu: to je moj narod; a oni æe reæi: Gospod je Bog naš.

14

¹ Evo ide dan Gospodnji, i plijen æe se tvojoj

razdijeliti usred tebe. ² Jer æu skupiti sve narode na Jerusalem u boj, i grad æe se uzeti, i kuæe oplijeniti i žene osramotiti, i polovina æe grada otiaæi u ropstvo, a ostali narod neæe se istrijebiti iz grada. ³ Jer æe Gospod izaæi, i vojevaæe na narode kao što vojuje na dan kad je boj. ⁴ I noge æe njegove stati u taj dan na gori Maslinskoj koja je prema Jerusalemu s istoka, i gora æe se Maslinska raspasti po srijedi na istok i na zapad da æe biti prodol vrlo velika, i polovina æe gore ustupiti na sjever a polovina na jug. ⁵ I bježaæete u prodol gorsku, jer æe prodol gorska dopirati do Asala, i bježaæete kao što bježaste od trusa u vrijeme Ozije cara Judina; i doæi æe Gospod Bog moj, i svi æe sveti biti s tobom. ⁶ I u taj dan neæe biti vidjelo svijetlo i mraèno; ⁷ Nego æe biti jedan dan, koji je poznat Gospodu, neæe biti dan i noæ, jer æe i uveèe biti svjetlost. ⁸ I u taj æe dan proteæi iz Jerusalemima voda živa, pola k istoènom moru a pola k zapadnom moru, i biæe i ljeti i zimi. ⁹ I Gospod æe biti car nad svom zemljom, u onaj dan biæe Gospod jedan i ime njegovo jedno. ¹⁰ I sva æe se zemlja pretvoriti u ravnicu od Gavaje do Rimona s juga Jerusalemu, koji æe se podignuti i naseliti na svom mjestu od vrata Venijaminovijeh do mjesta gdje su prva vrata, do vrata na uglu, i od kule Ananeilove do tjeska careva. ¹¹ I oni æe nastavati u njemu, i neæe više biti prokletstva, i Jerusalem æe stajati bez straha. ¹² A ovo æe biti zlo kojim æe Gospod udariti sve narode koji bi vojevali na Jerusalem: tijelo æe svakom posahnuti dok još stoji na nogu,

i oèi æe svakom posahnuti u rupama svojim, i jezik æe svakom posahnuti u ustima. ¹³ I u to æe vrijeme biti velika smetnja meðu njima od Gospoda, i hvataæe jedan drugoga za ruku, i ruka æe se jednoga podignuti na ruku drugoga. ¹⁴ A i Juda æe vojevati na Jerusalem, i blago svijeh naroda unaokolo sabraæe se, zlato i srebro i odijelo vrlo mnogo. ¹⁵ I zlo kao to zlo snaæi æe konje, mazge, kamile i magarce i svu stoku koja bude u tom okolu. ¹⁶ I ko god ostane od svijeh naroda koji doðu na Jerusalem, svak æe dolaziti od godine do godine da se pokloni caru Gospodu nad vojskama i da praznuje praznik sjenica. ¹⁷ I ako koji od plemena zemaljskih ne bi došli u Jerusalem da se poklone caru Gospodu nad vojskama, na njih neæe biti dažda; ¹⁸ I ako se pleme Misirsko ne bi podiglo i došlo, na koje ne daždi, biæe isto zlo kojim æe Gospod udariti narode koji ne bi dolazili da praznuju praznik sjenica. ¹⁹ Taki æe biti grijeh Misircima i grijeh svijem narodima koji ne bi dolazili da praznuju praznik sjenica. ²⁰ U taj æe dan biti na zvoncima konjskim: svetinja Gospodu; i lonci æe u domu Gospodnjem biti kao zdjele pred oltarom; ²¹ I svi æe lonci u Jerusalemu i u Judi biti svetinja Gospodu nad vojskama, i svi koji hoæe da prinesu žrtvu dolazeæi uzimaæe ih i kuhati u njima; i u taj dan neæe više biti Hananejca u domu Gospoda nad vojskama.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27